ज्ञादन्तरीयुः सा हैषामियं यज्ञं मोहयां चकार कथं नु मयि यज्ञं तन्वाना मां य-
ज्ञादन्तरीयुरिति तꣳ ह यज्ञं न प्रजज्ञुः ॥१॥ ते होचुः । यन्न्वस्यामेव यज्ञमतꣳस्म-
हि कथं नु नोऽमुहत्कथं न प्रजानीम इति ॥२॥ ते होचुः । अस्यामेव यज्ञं त-
न्वाना इमां यज्ञादन्तरगाम सा न इयमेव यज्ञममूमुहदिमामेवोपधावामिति ॥३॥
ते होचुः । यन्नु वय्येव यज्ञमतꣳस्महि कथं नु नोऽमुहत्कथं न प्रजानीम इति
॥४॥ सा होवाच । मय्येव यज्ञं तन्वाना मां यज्ञादन्तरगात सा वोऽहमेव यज्ञ-
ममूमुहं भागं नु मे कल्पयताथ यज्ञं द्रक्ष्यथाथ प्रज्ञास्यथेति ॥५॥ तथेति देवा
अब्रुवन् । तवैव प्रायणीयस्तवोदयनीय इति तस्मादेष आदित्य एव प्रायणीयो
भवत्यादित्य उदयनीय इयꣳ ह्येवादितिस्ततो यज्ञमपश्यंस्तमतन्वत ॥६॥ स य-
दादित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति । यज्ञस्यैव दृष्ट्यै यज्ञं दृष्ट्वा क्रीणानि तं तनवा
ऽइति तस्मादादित्यं चरुं प्रायणीयं निर्वपति तद्धै निरुप्तꣳ हविरासीदनिष्टा देव-
ता ॥७॥ अथैभ्यः पथ्या स्वस्तिः प्रारोचत । तामयजन्वाग्वै पथ्या स्वस्तिर्वाग्यज्ञ-
स्तद्यज्ञमपश्यंस्तमतन्वत ॥८॥ अथैभ्योऽग्निः प्रारोचत । तमयजन्स यदाग्नेयं यज्ञ-
स्यासीत्तदपश्यन्यद्धै शुष्कं यज्ञस्य तदाग्नेयं तदपश्यंस्तदतन्वत ॥९॥ अथैभ्यः सोमः
प्रारोचत । तमयजन्स यत्सौम्यं यज्ञस्यासीत्तदपश्यन्यद्धाऽआर्द्रं यज्ञस्य तत्सौम्यं
तदपश्यंस्तदतन्वत ॥१०॥ अथैभ्यः सविता प्रारोचत । तमयजन्पशवो वै सविता
पशवो यज्ञस्तद्यज्ञमपश्यंस्तमतन्वताथ यस्यै देवतायै हविर्निरुप्तमासीत्तामयजन्
॥११॥ ता वाऽएताः । पञ्च देवता यजति यो वै स यज्ञो मुग्ध आसीत्पाङ्क्तो वै
स आसीत्तमिताभिः पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥१२॥ ऋतवो मुग्धा आसन्पञ्च ।
तानिताभिरेव पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥१३॥ दिशो मुग्धा आसन्पञ्च । ता ए-
ताभिरेव पञ्चभिर्देवताभिः प्राजानन् ॥१४॥ उदीचीमेव दिशम् । पथ्यया स्वस्त्या
प्राजानंस्तस्मादुत्तरा हि वाग्वदति कुरुपञ्चालत्रा वाग्घ्येषा निदानिनोदीचीꣳ ह्ये-